

DIARI DE SESSIONS DE LA **COMISSIÓ D'HISENDA I PRESSUPOSTS** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 351-1992

Fq.Con.núm. 33/27

VIII legislatura

Any 2013

Núm. 54

Presidència de l'Honorable Sr. Xico Tarrés i Marí

Sessió celebrada dia 24 de setembre del 2013

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

PROPOSICIONS NO DE LLEI:

- 1) **RGE núm. 7657/13**, presentada pel Grup Parlamentari MÉS, relativa a retirada de l'avantprojecte de llei d'unitat de mercat. 1138
 - 2) **RGE núm. 8428/13**, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a avantprojecte de llei orgànica de control del deute comercial en el sector públic. 1142
-

EL SR. PRESIDENT:

Bones tardes, benvinguts tots. Bona nova temporada, quasi, perquè la setmana passada vaig faltar, vaig estar atabacat i no vaig poder venir. Per tant, és el meu primer dia.

Començarem la sessió d'avui i, en primer lloc, els demanaria si es produeixen substitucions, que crec que sí.

LA SRA. PONS I FULLANA:

Gràcies, Sr. President. Assumpció Pons substitueix Santiago Tadeo.

EL SR. PRESIDENT:

Molt bé.

EL SR. PONS I PONS:

Sí, Sr. President. Marc Pons substitueix Antoni Diéguez.

EL SR. PRESIDENT:

I ja està. Passam al punt únic de l'ordre del dia d'avui relatiu a proposicions no de llei.

1) Proposició no de llei RGE núm. 7657/13, presentada pel Grup Parlamentari MÉS, relativa a retirada de l'avantprojecte de llei d'unitat de mercat.

Començam per la RGE núm. 7657/13, presentada pel Grup Parlamentari MÉS, relativa a retirada de l'avantprojecte de llei d'unitat de mercat. Per a la seva defensa, per part del Grup Parlamentari MÉS intervé el Sr. Abril, per un temps de deu minuts.

EL SR. ABRIL I HERVÁS:

Gràcies, president. Bones tardes, diputades, diputats. El passat mes de juliol el Consell de Ministres va aprovar l'avantprojecte de llei d'unitat de mercat o de garantia d'unitat de mercat, un avantprojecte del qual tot d'una es va intentar vendre les seves bondats, entre elles l'augment automàtic d'un 1,5% del producte interior brut a nivell de l'Estat espanyol, i el Partit Popular es va posar com un boig a fer rodes de premsa província per província, comunitat per comunitat, calculant què significaria això província per província, comunitat per comunitat.

Una norma que no acabam d'entendre gaire perquè si ja existeix un marc bastant liberalitzador, com és la Unió Europea amb una directiva de serveis com és la Directiva Bolkestein, tot i que a mi m'agrada més anomenar-la Frankenstein, perquè desfigura bastant aquesta pretesa llibertat de mercat i no té en compte les situacions particulars ni les economies d'escala a nivell local, afegeix un marc a Espanya, no confondre amb la marca Espanya, que no té massa sentit quan tenim ja aquest marc regulador superior, que és el de la Unió Europea; amb l'excusa, això sí, que serveix per reduir traves burocràtiques a les empreses que lliurament es vulguin establir a qualsevol lloc del territori espanyol. I té com a punt estrella aquest avantprojecte, que a més els propers dies es començarà a

debatre en el Congrés dels Diputats, una llicència única en el sentit, doncs, que una empresa que s'estableixi a una comunitat, vegi's Madrid, Andalusia, Galícia, on sigui, doncs podrà operar a la resta del territori espanyol sense que se li pugui afegir cap normativa, reglamentació a nivell local o a nivell autonòmic.

Per tant, jo crec que això que, en termes generals, es ven com a una panacea per a la reactivació econòmica, i que no està demostrat enlloc que tinguí cap repercussió positiva on s'hagi aplicat, si és que s'ha aplicat enlloc, perquè ni tan sols en el bressol del liberalisme com són els Estats Units funciona d'aquesta manera, tal vegada és perquè ells tenen una constitució federal, però bé, no ens sembla bé a aquest grup parlamentari. Primer per això que els deia, perquè és una llei desreguladora equivalent, d'alguna manera, a les grans normatives que també manen de la Unió Europea en matèria de liberalització d'horaris comercials o de grans superfícies comercials i que afecten de manera greu i notable el teixit productiu local o també el petit comerç. De fet, les patronals de comerç s'han queixat sobre aquest tema.

Envaeix, a més, aquest avantprojecte, les competències de les comunitats autònomes, i ja ho han denunciat diferents comunitats autònomes de diferents colors polítics. I basta entrar un poc en el text, que no és massa extens, per exemple a l'article 16 quan parla de la *libre iniciativa econòmica* es refereix sobretot que és el marc que li dóna el que serà la llicència única o aquesta llicència exprés, o la disposició addicional tercera on parla del pla, substitueix el que anteriorment era el pla de contractació de servei de l'Estat, la plataforma de contractació de l'Estat, perdó, per una plataforma de contractació de serveis públics, és a dir, per una plataforma única també; on, fins i tot, amb paraules de la vicepresidenta del Govern espanyol, cap comunitat no podrà posar cap trava a l'hora que si una empresa es presenta a un concurs a una comunitat pel mateix concepte no es podran posar unes condicions inferiors o diferents a una altra comunitat, amb l'amenaça, fins i tot recollida en aquest avantprojecte de llei, de suspendre les competències de la comunitat que infringeixi aquest precepte.

Per tant, d'alguna manera es tracta d'un text que posa les comunitats autònomes a competir entre elles i a fer una espècie de *dumping* normatiu, a veure qui corre més a rebaixar condicions amb l'esperança, supòs, que aquí venguin a instal·lar-se grans empreses, quan del que es tracta en el fons, al nostre parer, és d'una llei, d'una normativa feta a mida de les grans empreses espanyoles, les elèctriques, les empreses que cotitzen a l'IBEX 35, que sí que poden tenir aquest interès. Això es tracta d'un tema on nosaltres podem perdre bastant.

El tema de les garanties als clients o als consumidors, evidentment si nosaltres tenim una normativa concreta de protecció dels clients i l'empresa a la qual se li ha demanat comptes ha demanat llicència a Astúries, doncs, tal vegada resulta que... segons el dret que nosaltres recollim d'assistència als consumidors, no podem o no es poden atendre des de la comunitat les seves queixes o atencions.

I el que més ens preocupa, i amb això vaig acabant, és que no té en compte la realitat, per una part, microempresarial de les Illes Balears i, per altra, tampoc la condició insular o de doble i triple insularitat, fins i tot en alguns casos, que fa que això de posar a competir les comunitats autònomes, que pot sonar molt bé des de la filosofia neoliberal, que jo no compartesc, en la pràctica aquí no estam en igualtat de condicions. El tema energètic, és un tema que també surt aquests dies, doncs, ens costa el triple generar o produir energia aquí que fer-ho a la península o consumir aquesta energia.

Per tant, si no ens bastava ja amb un sistema de finançament profundament injust, com ja els mateixos responsables del Govern autonòmic reconeixen i una de les coses per la qual és injust és perquè no tenim capacitat recaptadora pròpia, tenim un nivell molt baix de sobirania fiscal, si es du endavant aquest projecte de llei que, com els deia, ja és en el Congrés dels Diputats, el que farà és el que ja ens passa en aquests moments, fins i tot si tenim dificultats perquè, per exemple, empreses com Zara, per posar una marca, i si no ha d'aparèixer en el *Diari de Sessions* que no aparegui, que aquí, a les Illes Balears, és on més factura de tot l'Estat espanyol, que aquí quedi molt poc d'aquesta repercussió econòmica en termes fiscals, amb aquest nou projecte de llei això ja sí que serà impossible, perquè a la pràctica el que fa no és augmentar automàticament el producte interior brut, de fet, vull recordar que aquesta xifra de què augmentarà automàticament un 1,5% el producte interior brut per vendre'ns aquest projecte no deixa de ser una quimera, la realitat és que les Illes Balears aporten el 15% del seu producte interior brut a les arques de l'Estat i ens torna molt poc. Encara sortim perdent més amb un avantprojecte de llei com aquest, perquè encara retrocedim, sense tocar res, retrocedim en termes de sobirania fiscal. Imaginin-se com poden quedar les Illes Balears.

Per això, la proposició no de llei té tres punts molt concrets que lliga aquestes dues qüestions: la primera, és demanar la retirada d'aquest avantprojecte de llei, com han fet ja altres comunitats autònomes, insistesc, independentment del seu color polític perquè aquest nou marc d'unitat de mercat no és bo necessàriament, ni la llibertat de mercat per si mateixa és bona per a qualsevol comunitat autònoma, ni molt manco per a aquesta per les nostres condicions d'insularitat i de doble i triple insularitat. I el segon i el tercer punt que es refereixen, més que res, a millorar el sistema de finançament, un és instar el Govern de l'Estat, o negociar amb el Govern de l'Estat, un nou sistema de finançament que permeti avançar en termes de sobirania fiscal i de concert econòmic solidari, que és el model que des del Grup Parlamentari MÉS defensam. I un tercer punt que insta el Govern de les Illes Balears a elaborar, més aviat que tard, un projecte de llei de règim especial i a negociar-lo, que això realment hauria de ser la preocupació del Partit Popular, i negociar-lo amb el Govern central abans que finalitzi el present exercici per començar a corregir aquesta situació que normatives com aquesta que vol rebutjar o que vol corregir o que es retiri la nostra proposició no de llei no fa més que empitjorar.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Abril. Per al torn de fixació de posicions, en primer lloc, té la paraula per part del Grup Parlamentari Socialista el Sr. Pons, també per un temps de deu minuts.

EL SR. PONS I PONS:

Moltes gràcies, Sr. President. Bé, començar, primer de tot, dient que donarem suport a la proposta que presenta avui el Grup MÉS, però m'agradaria poder-la argumentar amb algunes qüestions, les més bàsiques les ha explicades el Sr. Abril, per tant, no crec que valgui la pena reiterar aquesta idea del que representa la Llei d'unitat de mercat on la norma és, evidentment, recentralitzadora, açò comportarà directament conflictes competencials a les comunitats autònomes, representa a la vegada i fomentarà el *dumping* normatiu, ho explicava perfectament el Sr. Abril, perquè hi haurà una carrera de desregular per sota, això suposarà directament una rebaixa dels estàndards de qualitat. No explic res que no hagi explicat el Sr. Abril. A més, aquesta llei té una virtut que comença a ser molt pròpia del Partit Popular, que acaba tenint la capacitat de posar d'acord absolutament a tots els partits polítics.

A nivell del Parlament de l'Estat hem vist com hi ha nou esmenes a la totalitat d'aquesta llei, PSOE, Esquerra Unida, UPyD, Convergència, PNB, Esquerra Republicana, BNG, Coalició Canària i Amaiur estan dins un mateix sac defensant una mateixa cosa, UPyD amb Amaiur amb Convergència... i tenen aquesta virtut que tothom, absolutament tothom, la rebutja. I el Partit Popular es torna a quedar tot sol amb una idea d'Estat que va i està absolutament a les antípodes del que succeeix en aquests moments a nivell de tota Espanya.

En aquest sentit, per tant, des del Grup Socialista en aquesta primera qüestió, de demanar la derogació de la Llei d'unitat de mercat, nosaltres li donarem suport des del convenciment.

Hi ha un segon punt, perquè no deixa de ser un poc una petita ensalada, si m'ho permet el Sr. Abril, en aquesta proposició no de llei hi ha un segon punt que fa referència a aquesta idea de la sobirania fiscal i el concert econòmic. Ja em deixat molt clar des del Partit Socialista quina és la idea i com han de poder... quina és la proposta i l'aportació que fa el Partit Socialista en aquestes tensions que cada dia viu l'Estat espanyol i és la idea de caminar, amb tota la fermesa del món, cap a un model d'estat federal, i com que el camí per poder-hi arribar acaba sent coincident en els seus inicis des del Grup Socialista donarem suport perquè volem i necessitam aspirar no només a una relació diferent entre comunitats autònomes i Estat, sinó també, i per suposat, a una relació diferent a l'hora de distribuir els recursos econòmics que arriben a la caixa general.

Per tant, amb açò, tot i que nosaltres no feim la passa final que vostès pregonen, sí que és cert que els inicis els defensam i en aquest sentit hi votarem a favor.

La darrera qüestió fa referència al REB, que ja l'hem debatut en aquesta casa prou vegades, i que jo repassava un poc els apunt, els mirava i pensava, tot el que hem discutit i continuam sense saber a dia d'avui el Partit Popular què pensa, què vol i què farà en matèria del règim econòmic per a les Illes Balears. Només ens han quedat clares dues coses: la primera d'elles, que el Partit Popular no vol treballar de manera conjunta amb la resta de partits per crear una proposta que compti amb el suport de totes les forces polítiques, i va haver-hi votacions en aquesta casa precisament que no varen tirar endavant per l'oposició del Partit Popular de crear una mesa de treball on hi fossin totes les forces polítiques, per tant, sabem que no vol treballar de manera conjunta amb tothom, i la segona és que expliquen i diuen que fan molta feina, però són incapaços de concretar quina és aquesta feina i en què consisteix.

I jo aquí voldria recordar que el règim especial per a les Illes Balears, d'acord amb el fixat per l'Estatut d'Autonomia, té un calendari que comença en el 2014 on l'Estatut d'Autonomia estableix que l'any 2014 haurem de tenir un nou règim especial per a les Balears. Em sembla que falten tres mesos, ningú no ha vist cap proposta, ningú no ha vist cap paper, desconeixem absolutament tot en relació amb el règim especial per a les Balears lligat a com ho pot concebre el Govern. La impressió particular del Grup Socialista és que no han fet res directament, que arribarà el 2014 i no veurem règim especial, que arribarà el 2015 i no veurem règim especial, per aquesta tendència de dir sí a absolutament tot el que Madrid ens marca, tal com realitza el president Bauzá, ens fa intuir que no veurem proposta.

Ens sumam, una vegada més, a aquest plantejament de demanar ara ja urgentment, fa dos anys no necessitàvem aquesta urgència, ho enteníem, ara ja sí urgentment quan hi falten tres mesos que s'elabori un projecte de llei de règim especial i que es comenci a negociar-ho amb el Govern central.

Per tant, en definitiva, sí a la retirada de l'avantprojecte de llei de garantia d'unitat de mercat; sí a aquesta idea de reformular de nou l'Estat espanyol si de ver volem suprimir o alleugerir les tensions que hi ha i que d'una manera molt dura es viu a diferents indrets, i sí evidentment a tenir ja un projecte de llei de règim especial perquè no només ens ho marca l'Estatut d'Autonomia sinó que els propis ciutadans tenim dret ja a corregir deficiències prou evidents.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Pons. Per part del Grup Parlamentari Popular té la paraula el Sr. Fidalgo, també per un temps de deu minuts.

EL SR. FIDALGO I BESTARD:

Muchas gracias, Sr. Presidente. Sr. Abril, escuchándole me venía a la cabeza una cita que tuve la oportunidad de escribir el otro día y que ahora me viene a la cabeza y la he apuntado que dice así, la dijo un sabio inglés: "quejarse que la economía libre favorece a los poderosos es como quejarse que la libertad de expresión favorece a los elocuentes". Esto es, en mi opinión, Sr. Abril, y con todos los respetos, ridículo.

Y es que partimos de una concepción absolutamente distinta, usted no cree en la libertad de mercado, cree en el dirigismo y en la intervención social. Y yo en absoluto puedo estar de acuerdo con eso. Además, Sr. Abril, venimos aquí a hablar, en mi opinión, a debatir con seriedad de lo que cada grupo y cada diputado obviamente considera mejor para los intereses de la comunidad autónoma, y la verdad es que cuando uno lee las propuestas en el tono y en el orden y en el concierto que las pone usted, de mezclar pues temas absolutamente diferentes como la Ley de garantía de la unidad de mercado con el REB y con el sistema de financiación, pues introduce usted argumentos contra un anteproyecto que, además, hoy ya es un proyecto aprobado, como usted sabe, por las Cortes Generales. Además, tengo que recalcarle tanto a usted como al representante del Grupo Socialista, porque ustedes han puesto en duda la legalidad de este texto, que cuenta con el informe favorable tanto del Consejo de Estado como de la Abogacía del Estado.

En ese sentido, el proyecto, y permítanme que me refiera a él sobre la Ley de garantía de unidad de mercado, pretende establecer una verdadera unidad de mercado en todo el territorio nacional, lo que parece absolutamente normal y lo que sucede de hecho en todos y cada uno de los países de la Unión Europea, y todo para crear un entorno más favorable para la inversión y para la efectiva competencia.

Todo ello, Sr. Abril, en el marco de una unificación de normativa europea. No somos una autarquía y no vivimos separados del mundo, afortunadamente formamos parte de una integración superior que se llama Unión Europea y que afortunadamente además cuenta con directivas liberalizadoras que dan lugar a iniciativas legislativas como la que nosotros llevamos en su día en el programa electoral y que el Gobierno de España ha puesto a caminar con esta nueva ley.

Resumiendo y simplificando mucho, las medidas que pretende aprobar el Gobierno son establecer una licencia comercial única válida para toda España, cosa que es absoluta y radicalmente normal; la creación de un consejo de unidad de mercado, por cierto, con representación de las comunidades autónomas y el Gobierno para eliminar obstáculos a la unidad de mercado.

Yo, Sr. Abril, quiero que los productores de las Islas Baleares puedan vender sin ninguna traba sus productos en todo el territorio nacional, y al revés. Créame que eso es lo que demandan hace años los productores, los de las Islas Baleares y los de fuera. Es bueno para quien promueve cualquier actividad económica y comercial y para el consumidor, que ve aumentadas sus opciones porque crear trabas encarece la competitividad de las empresas y de las nuestras, las de nuestras islas, además de evidentemente una cuestión evidente como es, valga la redundancia, la insularidad también.

Se trata de establecer también la regulación de mecanismos de cooperación entre administraciones y establecer procedimientos ante la Comisión Nacional de Mercados y Competencia para impugnar los actos que obstaculicen la libre circulación de productos y servicios, tal y como sucede en el conjunto de la Unión Europea.

En definitiva, la iniciativa del Gobierno trata de luchar contra la sobreabundancia normativa mediante la simplificación y la seguridad jurídica. Seguridad, Sr. Abril, que permita trasladar a los mercados y a las empresas, a las PYME y a los autónomos que en España no hay diecisiete normas para abrir un negocio. ¿Sabe usted que esta ley de unidad implica que los profesionales colegiados, médicos, arquitectos, hace unos años abogados, en una provincia no necesitarán pagar en otras comunidades autónomas en las que ejerzan su actividad como viene sucediendo hasta ahora? Hecho que, por cierto, a mi personalmente me permito la licencia de decirlo, me parece absolutamente lamentable.

Por cierto, en España colegiados hay más de un millón y medio de profesionales inscritos y además, Sr. Abril, la Ley omnibus y la Ley paraguas que, como usted sabe, provienen de la Directiva 2006/123 y en desarrollo que se hizo ya a nivel normativo en España, la Ley 27/2009, ambas directivas europeas, marcan la pauta y se lo vuelvo a decir, es Europa, y ¿sabe además usted que hoy las normas autonómicas, Sr. Abril, permiten pasar a unos transportistas con determinadas mercancías por una comunidad y a otros no? Creo que, sinceramente, deficiencias del sistema como esas deben corregirse, afectan a mucha gente, afectan a la competencia en mercados esenciales como el de mercancías, energía, etc. Creo además que no es razonable.

Aprovechando que reclama usted un nuevo sistema de financiación, me gustaría decirle que en reiteradas ocasiones en este parlamento mi grupo parlamentario, el presidente, el propio conseller, ya nos hemos pronunciado sobre esa circunstancia y esa materia, luego le pondrá usted los adjetivos que quiera al nuevo sistema de financiación que usted desea, solidario, neoliberal, en fin, nosotros estamos de acuerdo en reclamar un nuevo sistema de financiación y creemos que su propuesta, pues, es simplemente redundante y no aporta absolutamente nada.

En segundo lugar y en cuanto al REB ya sabe usted cual es la posición del Gobierno, aparte de que ya se ha dicho aquí, que lo que pide usted es absolutamente superfluo, porque lo dispone evidentemente el Estatuto de Autonomía, ni usted ni su grupo... han hecho propuesta alguna y el conseller sí y lo ha hecho en el seno de este parlamento.

En definitiva, Sr. Abril, creo que su proposición no de ley, respetable, parte de una posición absolutamente ideologilizada, que nosotros no podemos compartir. Creo que estamos integrados en una unidad política superior que se llama Unión Europea y creo además que esta iniciativa que llevaba el Partido Popular además en su programa electoral de ley para la garantía de la unidad de mercado en toda España, discutiendo o no los números macroeconómicos basados, efectivamente, Sr. Abril, en un estudio que ha dado el Gobierno de España en el que uno puede estar más o menos de acuerdo, pero creo sinceramente que es una norma necesaria y que es una norma que va a

proporcionar seguridad jurídica al conjunto de empresas, PYME, autónomos. No estamos hablando de grandes empresas multinacionales, Sr. Abril, hablamos también de profesionales autónomos, de pequeñas y medianas empresas que tienen una pequeña página web y venden a nivel de toda España, hablamos también de esas personas.

Para acabar, quiero decirle que los aranceles, que la autarquía y que las demás restricciones a la Ley de circulación de bienes y derechos en la Unión Europea no sólo protegerían el negocio de los más pudientes a costa de mayores costes para la vida de la mayoría.

¿Es su propósito desposeerles a todos ellos de su derecho a escoger y obligar a comprar los productos peores y más caros por una decisión política, a todos los consumidores, Sr. Abril? Si usted lo piensa, yo no quiero ni puedo estar de acuerdo con usted.

Y acabo diciéndole que la igualdad de oportunidades es libertad, pero que la igualdad de resultados -como usted pretende- es sinceramente represión.

Muchas gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Fidalgo. Si vol fer ús de la paraula per contradiccions el grup proposant.

Sí, té la paraula idò, Sr. Abril.

EL SR. ABRIL I HERVÁS:

Al Partit Socialista, Sr. Pons, agrair-li el gest, sabent que no compartim exactament el mateix model a nivell de finançament, però el gest de suport a la proposició no de llei amb la intenció, crec que més que necessària, que es moguín coses a aquest país. I el recordatori que també feia respecte a la Llei de règim especial per a les Illes Balears, que no és cap caprici, sinó que és una obligació i és una obligació estatutària, que és la norma que més ens hauria de preocupar en aquesta comunitat.

Respecte a la intervenció del Sr. Fidalgo, li he de dir que, independentment de la ideologia que un tenguí, jo no estic en contra de la llibertat de mercat, per molt que se'm vulgui ridiculitzar, i així ho he dit en la meva intervenció. De fet, una de les grans contradiccions d'aquesta normativa és que crear un marc únic espanyol quan ja n'existeix un d'europeu i hi ha unes economies d'escala local que de vegades funcionen més a nivell autonòmic, de vegades a nivell més regional, és bastant estrany.

No em sembla ridícul estar alineat amb les petites patronals de comerç, amb tot l'arc parlamentari que no és Partit Popular, amb quatre comunitats autònomes que sí que miren per als seus propis interessos, amb associacions de consumidors i amb tothom que s'ha pronunciat en contra d'aquesta normativa a nivell estatal.

Vostè em parla de dirigisme, però és que lleis com aquesta el que fan és utilitzar la retòrica de la llibertat de mercat per legislar a favor d'unes determinades empreses, no de les empreses que per exemple tenim aquí, sinó de les grans empreses que sí que tenen un marc d'actuació en aquest cas en l'àmbit espanyol, estatal, superior al que realment tenen abast, tenen capacitat i lluiten cada dia les petites i mitjanes empreses i microempreses que tenim a les Illes Balears.

Això, aquest avantprojecte de llei d'unitat de mercat res té a veure amb els interessos ni de la nostra comunitat ni d'aquestes petites ni mitjanes empreses. Per exemple, hi ha el tema de les clàusules que és molt evident amb el tema de la plataforma de contractació, vostè s'imagini ara si nosaltres volem posar, gestionam una administració local o... en aquesta comunitat i posam unes clàusules socials o ambientals, senzillament per afavorir que d'alguna manera les empreses d'aquí, que ja fan un sobre esforç per sobreviure a la crisi, puguin beneficiar-se dels nostre concursos. Crec que no estic prevaricant dient el que dic.

Ho dic perquè si fins i tot, a més tenim això, també, què feim aquí, no?, perquè podem fer una normativa en l'àmbit autonòmic, però si tanmateix en l'àmbit de l'Estat aprovam una normativa que si no complim ens lleven la competència, idè, escolta, és que..., de fet, em sembla que va en contra del nostre estatut i fins i tot va contra l'esperit de la Constitució Espanyola.

Potser que hagi donat la sensació que aquesta proposició mescla ous amb caragols quan parlem de... quan mesclam el tema del finançament i els temes de l'articulació del mercat, però quan parlem de doblers, nosaltres pensam que tot són vasos comunicants i que en coherència amb el que defensam ho hem intentat ficar tot a la mateixa proposta.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Abril. Acabat el debat passam a votar la Proposició no de llei RGE núm. 7657/13.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions, no n'hi ha.

Avui no farem fer feina extra a la secretària i direm que han estat 8 vots en contra; 5 vots a favor.

Per tant, queda rebutjada la Proposició no de llei RGE núm. 7657/13, relativa a retirada de l'avantprojecte de llei d'unitat de mercat.

2) Proposició no de llei RGE núm. 8428/13, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a avantprojecte de llei orgànica de control del deute comercial en el sector públic.

A continuació passam al debat de la Proposició no de llei RGE núm. 8428/13, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a avantprojecte de llei orgànica de control del deute comercial en el sector públic..., perdó. Per a la seva defensa per part del Grup Parlamentari Popular intervé el Sr. Camps, per un temps de deu minuts. Té la paraula.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

Moltes gràcies, Sr. President. Avui presentam aquesta proposició no de llei amb un únic objectiu i és que avui volem fer públicament un compromís, el compromís del nostre grup i també un compromís del Govern, per millorar i escurçar els terminis de pagament als proveïdors. Crec que és una bona notícia que avui hi ha hagi un compromís ferm perquè anem reduint i escurçant els terminis de pagament.

Tot açò té relació amb un avantprojecte, l'avantprojecte de llei orgànica de control del deute comercial en el sector públic, que promou el Govern central i que és una iniciativa que nosaltres consideram que és importantíssima, una iniciativa que modifica la Llei Orgànica d'estabilitat pressupostària i sostenibilitat financera en el sentit que integra el control del deute comercial dins el principi de sostenibilitat financera.

M'explic. Fins ara el control de l'endeutament venia, i ve encara, fixat per llei, però només fa referència al deute bancari, per tant, hi ha un control sobre el deute bancari, hi ha unes limitacions sobre el deute bancari, però en canvi no hi ha cap tipus de control sobre el deute comercial, és a dir, el que es deu als proveïdors.

Per tant, amb aquesta nova llei el deute comercial també estarà controlat i entrarà com a deute total que també estarà limitat i estarà controlat. Crec que açò és important, perquè ho vam veure a la darrera legislatura, el deute bancari va passar de 1.700 milions d'euros a 4.500 milions d'euros, que ja és una quantitat prou important, però és clar, no hi havia control del deute comercial, que eren 1.600 milions d'euros de deute comercial. Per tant, un deute global i conjunt de més de 6.000 milions d'euros que és el que realment es devia en aquesta comunitat autònoma l'any 2011. Per tant, és important que el deute comercial també es comptabilitzi com a deute.

Aquest avantprojecte preveu l'obligació per part de totes les administracions d'introduir el que es diu el període mitjà de pagament als proveïdors. Aquest període mitjà de pagament als proveïdors, hi haurà l'obligació de fer-lo públic, és a dir, tothom sabrà cada administració en quin temps paga les factures.

Això és important saber-ho. Qualsevol administració, a més, haurà de tenir un pla de tresoreria amb la previsió de pagaments a proveïdors, que garanteixi el compliment del termini màxim que fixa la normativa sobre morositat, és a dir, 30 dies. És a dir, l'objectiu a complir, l'objectiu d'aquest avantprojecte i l'objectiu d'aquest govern i d'aquest grup parlamentari és que es paguin els proveïdors a 30 dies. Aquest és l'objectiu, evidentment ara no estàvem en aquestes condicions, però l'objectiu és aconseguir pagar a 30 dies.

La llei, a més, preveu mesures de control, és a dir, per a aquells que paguin a més de 30 dies, per a aquells que paguin a més de 60 dies hi ha tota una sèrie de mesures de control, de prevenció i de correcció que farà i que obligarà que compleixin aquests terminis de pagament que estan establerts, fins a l'extrem que l'Estat podria arribar a retenir els imports que no han pagat als proveïdors i restar-ho de les aportacions periòdiques que aquestes administracions reben de l'Estat i l'Estat pagar-ho directament al proveïdor.

Per tant, quan s'aprovi aquesta llei o bé aquella administració paga al proveïdor a 30 dies o ho farà l'Estat en lloc d'aquella administració restant aquella quantitat de l'import de les aportacions que fa periòdicament a aquella administració.

Per tant, fonamentalment, l'objectiu primordial d'aquesta llei és que les administracions paguin els seus proveïdors a 30 dies. Crec que això és importantíssim, perquè tots coneixem una mica la història recent, tothom coneix -i ho hem explicat i ho he dit fa una estona- com es devien 1.600 milions d'euros a proveïdors, a l'any 2011 es devien coses de l'any 2008. En aquests moments fem esforços immensos per anar posant al dia totes les factures, anar posant al dia tots els proveïdors.

Hem de tenir en compte que hem tingut la gran sort de comptar amb un govern central receptiu a aquesta situació. Fins l'any 2012, o principis del 2012, el Govern anterior no havia volgut saber res de la insolvència generalitzada que tenien totes les administracions públiques, especialment les comunitats autònomes i els ajuntaments, no en va voler saber res. Gràcies al Govern de Mariano Rajoy, en aquests moments hi ha hagut ja dos plans, dos mecanismes extraordinaris de pagament a proveïdors; ara n'hi haurà un tercer i gràcies a açò s'ha pogut fer front a molts de mils... bé, en aquest cas nosaltres..., el primer va ser prop de 850 milions d'euros, el segon van ser uns 60 milions i ara rallam ja d'uns 300 milions més de mecanisme de pagament a proveïdors, és a dir, que pagarem a proveïdors. I amb el darrer pla o mecanisme de pagament a proveïdors es pagaran també els consells insulars i ajuntaments i administracions públiques.

Per tant, aquella política de despesa desmesurada, de no tenir en compte els ingressos que tenien i gastar molt per damunt d'aquelles despeses, aquella política que ens va dur a uns dèficits de més de 1.000 milions, uns dèficits estructurals de mils de milions d'euros que ens va dur a deixar de pagar els proveïdors, que moltes empreses per culpa d'aquella política van haver de tancar, que moltes empreses van haver de treure gent perquè no podien fer front als seus pagaments, perquè l'Administració no els pagava; aquella política suïcida, aquella política negligent avui, avui, i quan estigui aprovada aquesta llei, serà història, serà història perquè les administracions seran obligades a pagar a 30 dies.

Estic convençut i ho he dit altres vegades i no ho repetiré...de dir, és a dir, si haguéssim continuat amb aquella política de l'anterior legislatura, en aquests moments tendríem col·legis tancats, en aquests moments tendríem hospitals tancats, en aquests moments tendríem proveïdors als carrers demanant que els paguéssim, cosa que ara ja no passa, perquè s'han fet les feines, s'ha fet el control de dèficit adequat i s'ha pogut anar pagant tothom.

Per tant, la política de reducció de despesa que s'ha fet, que ha fet aquest govern, de racionalització de l'Administració, d'eliminació d'empreses públiques, de reducció del dèficit és fonamental i és fonamental, primer, per aconseguir la confiança del sector financer a fi que ens puguin continuar finançant, l'anterior Govern havia perdut la confiança amb el sector financer, ja no el finançaven. Varen deixar 1.600 milions d'euros als proveïdors, pendents de pagament, perquè els bancs no li varen voler finançar aquests 1.600 milions d'euros.

Aquell govern, a partir sobretot del 2010 ja no podia pagar tothom, ja no tenia prou doblers dels bancs per poder pagar les factures. Per tant, és importantíssim: control del dèficit, perquè? Perquè poder-nos finançar.

Segon, per aconseguir uns comptes públics controlats, sòlids, reals, i creïbles. En aquests moments tenim uns comptes públics sòlids, reals i creïbles, cosa que no passava abans.

Tercer, i fonamental, reduïm el dèficit, reduïm la despesa, eliminam empreses públiques, racionalitzam l'Administració, perquè? Per poder pagar els proveïdors amb normalitat. La primera i més important política d'ocupació és pagar els proveïdors, la primera passa per poder reactivar l'economia en el cas de Balears és pagar els proveïdors.

En definitiva, crec que... he deixat un resum bastant exhaustiu del que és la proposta, però la proposta consta de tres punts.

Per una banda, mostrar la voluntat inequívoca del Parlament que les administracions públiques paguin a 30 dies, que és un objectiu que crec que hauria de ser assumible per a tots els grups que formam la cambra.

En segon terme, manifestar un rebuig frontal a la política econòmica duita a terme durant l'anterior legislatura, que -i tots ho hem de reconèixer- va dur i va conduir aquesta comunitat autònoma al precipici i a molts de petits empresaris i autònoms a tancar el seu negoci, ens va dur a... tancaven quatre empreses cada dia i anaven al carrer, anaven a l'atur 60 persones cada dia. Açò és l'herència que va rebre aquesta comunitat autònoma, cosa que ara no passa, ara es creen empreses i l'atur en aquests moments està més avall que fa dos anys.

Per últim, volem manifestar també -i en certa manera aquest és el motiu de la proposta- el nostre suport a l'avantprojecte de llei orgànica de control del deute comercial al sector públic que té com a objectiu, ja dic, el control del deute comercial i el pagament a proveïdors a 30 dies.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Camps. En torn de fixació de posicions, per part del Grup Parlamentari Socialista té la paraula el Sr. Boned, per un temps de deu minuts.

EL SR. BONED I ROIG:

Gràcies, Sr. President. Sr. Camps, sincerament, li diré..., vagi per endavant que entenc que és una proposta correcta la voluntat de controlar el deute comercial de qualsevol administració i per suposat, mirar de complir el més prest possible el pagament als proveïdors no veig perquè no ha de ser un objectiu, em sembla bé.

Ara, dit això, la proposta que avui ens trasllada el Grup Popular no deixa de ser més que un brindis al sol, un brindis al sol perquè no deixa de ser curiós que el mateix partit que tots recordarem que va fer moltes promeses al principi d'aquesta legislatura i mes rere mes ha anat incomplint-les i tirant-les enrere quasi totes o pràcticament totes, una de les promeses que va fer recordaran que va ser "pagarem amb 25 dies, ho pagarem tot a 25 dies". És clar, només de boca està molt bé fer promeses i adquirir compromisos, però quan arriba l'hora de fer realitat aquests compromisos i aquestes promeses, què va fer aquest govern? Retirar el seu compromís de pagament a 25 dies i ja veurem què feim. Això és la realitat del grup polític que avui du aquesta proposta al Parlament.

I ja està bé, perquè diu... diu per un costat, el Sr. Camps ha dit dues coses diferents i des del meu punt de vista contradictòries: diu que hem de perseguir i poc a poc arribar a aquest objectiu dels 30 dies que marca aquest avantprojecte de llei i també ha dit i ha afirmat "ara no estam en disposició de complir aquests terminis, però ho hem d'intentar" i llavors al final de la seva intervenció ha fet una altra afirmació, quan ja va una mica desbocat parlant de totes les malifetes que va fer el passat govern, i diu "avui anam al dia amb els proveïdors". Com quedam, Sr. Camps?

Si anam al dia, per què no està el Govern en disposició de complir, no els 30 dies, el compromís dels 25 del mateix Partit Popular a les Illes Balears? Per què feim això? Perquè una cosa és veure la realitat i l'altra és manipular xifres, manipular fets, i fer demagogia política i partidista, que al final és del que es tracta.

I a l'exposició de motius no tan sols hi ha falsedats, hi ha xifres manipulades, sinó que a més a més hi ha contradiccions.

Miri, vostè ha dit una cosa important, ha parlat de deute comercial, i potser aquí no l'he sentit com a mínim fer una referència tan clara en la seva exposició, però sí hi és al text de la proposició no de llei. Aquest deute comercial no tan sols és el deute amb proveïdors, perquè vostè diu aquí també "i administracions públiques de la comunitat autònoma". Bé. Clar, vostès aquí el que fan és ajuntar-ho tot i dir que tot això és responsabilitat de l'herència aqueixa que ens deixaren, herència amb xifres manipulades, perquè li record que vostès mateixos..., que això l'inconvenient que té a vegades, donar respostes o fer afirmacions per escrit i a preguntes del nostre grup, quan li preguntàrem quina era la xifra que pensaven exposar davant Madrid a l'hora de tramitar el crèdit extraordinari per fer el pagament als proveïdors d'allò que estava pendent de pagament a 2011, el Govern, la conselleria, la Vicepresidència Econòmica en aquell moment, per escrit va dir 750 milions d'euros; llavors es va estar tramitant una operació de 840 i busques milions d'euros. Clar, què fan vostès? Trampegen, trampegen comptablement amb xifres, amb papers, amb pressupost, per dir damunt els papers i damunt les xifres unes coses, però llavors la realitat dels fets, la tresoreria, conta coses molt diferents.

I per què li recordava allò del deute comercial i la inclusió de les administracions com són consells i ajuntaments? Perquè vostès el que han fet fins ara és establir dues categories de proveïdors de l'administració: uns de primera, els proveïdors amb els qual el Govern té deutes, el Govern, i uns proveïdors de segona, que són els que tenen factures pendents amb els consells. Per què li ho dic? Perquè vostès fins ara no han complit les seves obligacions amb els consells insulars, i vostès, que parlen de 1.500 milions ficticis de factures pendents a proveïdors, el que no diuen és que el 2011, quan arribaren, els consells tenien un deute que vostès pràcticament doblaren en menys de dos anys d'aqueixa legislatura, un deute que tenien els consells acumulats de tota la seva història, vostès en menys de dos anys quasi pràcticament el doblaren. Li donaré una xifra: el Consell d'Eivissa, 17 milions quan arribaren vostès; en menys d'un any i mig, 36, el passaren.

Clar, amb això què passa? Que el Govern fa el que faci falta per complir, segons ells, amb els seus compromisos a proveïdors, però que estiguin els consells que no poden complir amb els seus, i llavors vostès manipulen perquè aquest deute que tenen els amb consells l'incorporen al deute comercial que vostès diuen. Manipulen, agafen una miqueta d'aquí i una miqueta d'allà, i ho posen dins tot i fan xifres fictícies al final.

Però a més a més vostès diuen també, a un apartat de l'exposició de motius, diu al principi que s'ha de respectar no gastar més del que s'ingressa, i avui hem tengut l'oportunitat també en el Ple d'escoltar el conseller d'Hisenda, que parlava de dèficit, d'endeutament, i ha reconegut una cosa que està bé, i és que més dèficit suposa més endeutament. Clar, però jo li record una cosa: vostès pagaren, teòricament, 842 milions a proveïdors a compte de més endeutament, i vostès ara accepten

com a bo que la modificació de l'objectiu de dèficit suposarà més endeutament. Si vostès van a endeutament i hi van no tan sols per complir, com digueren, amb compromisos del govern anterior, sinó ara ja per complir amb compromisos seus directes, ara van a buscar més endeutament, quan es fa això és perquè no es té suficient amb el que s'ingressa i s'ha d'anar a buscar endeutament. Per tant nova mentida, nova falsedat. No és cert que aquest govern només gastí allò que ingressa, no, gasta molt més d'allò que ingressa.

I li record que aquest govern, que tant ha demonitzat l'endeutament, en menys de dos anys ha incrementat el deute d'aquesta comunitat autònoma en més de 1.500 milions d'euros, que es diu ràpid, eh?, es diu ràpid. Amb tot el deute acumulat de la història, segons vostès 4.600 milions, deien vostès, o 4.400 en el seu moment, del passat govern, i vostès en menys de dos anys 1.500 milions més. Aqueixa és la seva manera d'entendre i de veure la política d'endeutament.

I hi ha una frase que ha dit, que és bona, també. Diu: "si haguéssim seguit per aquest camí hauríem hagut de tancar hospitals i col·legis". Si no els han tancat és perquè els ha fet vergonya i els ha fet por, però no és perquè no ho hagin intentat. Vostès intentaren tancar dos hospitals, Sr. Camps, i tornant enrere perquè..., vostès saben per què, perquè incomplia entre altres coses un pla d'equilibri que tenien compromès amb Madrid, entre altres cosa, i que veuríem a veure com treien els ingressos previstos d'aqueixa venda. Vostès ho feren. I no parlem dels col·legis, Sr. Camps, que els col·legis, governant vostès, avui encara les associacions de pares i mares estan veient-se obligades a cobrir obligacions financeres de la conselleria. Però de què parla? Si no els tancat no és per voluntat i perquè no hagin vostès fet tot el que han pogut perquè es tancassin.

Però no parlin ja..., deixin de parlar de la història, de l'herència i del deute. Comencin a assumir la seva realitat.

I, miri, queden moltes coses per dir-li, segurament ja no tenc temps,estic acabant el temps de què dispòs, però vostès no varen complir amb el seu compromís de 25 dies, vostès no saben ni quan estaran en disposició de complir una llei que ara aquí vénen a intentar fer-nos creure que demà mateix es pot aplicar i que ens diu 30 dies. Miri, Sr. Camps, ha de ser realista, i s'hauria d'acostumar que no tot allò que li envien de Madrid és una cosa bona com per dur-la al Parlament i aprovar-la, que no tot el que envien d'allà... Potser a ells els va bé, però nosaltres hem de veure quina és la nostra realitat, perquè igualment que segons el conseller d'Hisenda hem tengut..., el dèficit s'ha hagut de fer adaptat a les circumstàncies de cada una de les comunitats autònomes i això ha estat degut, entre altres coses, als diferents models de finançament de cada comunitat autònoma -ho ha dit avui matí-, idò senyor... Tenguin en compte també aquest model de finançament, tenguin en compte les circumstàncies, i estableixin un calendari, una proposta, una programació, però real i efectiva, no una per complir el compromís que n'han de presentar una per poder aprovar un pla d'equilibri, no, un de real, un programa de pagaments a proveïdors real, que li record que va estar més d'un any i mig, el vicepresident econòmic en el seu moment, reclamant-se per part de l'oposició una programació i un programa de pagaments i va ser incapaç de presentar-lo al Parlament.

Ara se n'ha redactat un molt *sui generis* que sense cap dubte no s'adapta ni tan sols a aqueixa proposta, a aquest projecte de llei, però vostès duen igualment aqueixa proposició avui a aprovació perquè els queda bé. No, vostès fan ficció, li he dit brindis al sol...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Boned...

EL SR. BONED I ROIG:

...i es duen la contrària a vostès mateixos.

Res més. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Boned. I per part del Grup Parlamentari MÉS té la paraula el Sr. Abril també per un temps de deu minuts.

EL SR. ABRIL I HERVÁS:

Gràcies, president. Diputades, diputats, Sr. Camps. Cinc coses. Primera, que el nostre grup parlamentari votarà que no a aquesta proposta perquè l'única finalitat de la proposició no de llei presentada pel Partit Popular és desacreditar el pacte d'esquerres, tornar a recórrer a l'herència..., *la herència recibida* i tot aquest discurs, i no defensar absolutament res en positiu. Primer punt de la meua intervenció.

Segon. Si tot fos així com ens ho conta el Sr. Camps, ja els ho he dit en altres ocasions i ara tenim una proposició no de llei que supòs que un dia d'aquests debatrem en aquesta comissió, fem una auditoria del deute, fer una auditoria del deute, analitzar amb una auditoria pública l'estructura del deute d'aqueixa comunitat. Establim responsabilitats polítiques legislatura per legislatura, independentment del color polític i *caiga quien caiga*, però deixin-se ja de tanta llauna de *la herència recibida* perquè és que ja no cola, duen dos anys.

Perquè a més parlen de controlar el deute comercial, però darrere aquesta expressió fantàstica, controlar el deute comercial, en el fons el que es fa és un reconeixement que se seguiran endeutant, i se seguiran endeutant d'acord amb el marc que està establert, i ara que ha guanyat la Sra. Merkel i en el Partit Popular estan molt contents, a part d'esforçar-se a fer avantprojectes de llei per controlar el deute comercial i el deute, supòs, en general, el Sr. Rajoy, que és tan fort i ara que els seus estan a Alemanya i per tant governen a Europa, pressioni perquè el Banc Central Europeu deixi doblers a les administracions a l'1%, i no que les administracions hagin de demanar crèdits per poder pagar aquest deute, el comercial i el no comercial, al 5, el 6 o el 7. Aprofitin la seva força, jo els votaré i els faré l'ona, si fa falta.

Però són una màquina de fer deute, vostès, eh? Ja m'ho pot emmascarar i ara diferenciar entre deute comercial i deute..., però duen dos anys i duen 2.000 milions de deute més del que hi havia quan vàrem començar la legislatura.

Pla de proveïdors. Sí, també estaria bé incloure les entitats socials, com els hem demanat en més d'una ocasió, en aquest pla de proveïdors, però s'hi han negat.

Tercera qüestió. Volen vendre tot això com una mostra de com de bé ho han fet davant Madrid, i els fan cas; ara hi ha els nostres, en Rajoy, ens fa un pla de proveïdors, vostès eren uns irresponsables, l'economia s'enfonsava. Vegem quina és la darrera tongada del Pla de proveïdors que va posar el Sr. Montoro damunt la taula el mes d'agost i qui se'n beneficia: 28.445 milions d'euros a nivell de tot l'Estat; d'aquests 28.445 milions d'euros, 18.600 per a impagaments només de comunitats autònomes; se suposa que nosaltres estam dins aquest paquet; però és que d'aquest paquet de 18.600 milions d'euros, la comunitat valenciana resulta que s'endú pràcticament el 25% ,4.400 milions d'euros; i la Sra. Cospedal, supòs que també, pobreta, per l'herència rebuda a la comunitat de Castella-La Manxa, un 16%, més de 3.000 milions d'euros, molt més fins i tot que la pròpia capacitat recaptadora que té tota la comunitat autònoma de Castella-La Manxa.

Jo..., seriosament, Sr. Camps, deixin-se d'*herència recibida*, diguem les coses pel seu nom, i vostès, ni vostè ni el Sr. Montoro no miren molt per aqueixa comunitat.

Quart. Segons el darrer..., segons el *briefing* de l'avantprojecte de..., el *briefing* del Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques d'aquest avantprojecte de llei que vostès vénen aquí a defensar amb tant de fervor, resulta que la comunitat autònoma de les Illes Balears és -pàgina número 3 del *briefing*- la més morosa, supòs que també per culpa nostra, i per això ho volen reconèixer damunt el paper. Però mirin, senyors, duen més de dos anys governant; si no són capaços de fer-ho, de modificar aquesta situació, facin-s'ho mirar però no ens contin més pel·lícules.

I per tot això idò el nostre grup parlamentari no votarà a favor d'aquesta proposició. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Abril. I supòs que vol fer ús de la paraula per contradiccions el grup proponent, Sr. Camps. Idò té la paraula per un temps de cinc minuts.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

Sí, moltes gràcies, Sr. President. Jo comprenc que és molt difícil defensar la gestió de l'anterior legislatura, és molt difícil defensar la seva posició; ho comprenc perfectament i per tant hem de desviar el tema a coses que no vénen al cas. Però, en qualsevol cas, sí que m'agradaria fer una prova: demanin a aquells empresaris que abans no cobraven i ara cobren, demanin als col·lectius de discapacitats que venien aquí davant el Parlament perquè no cobraven amb vostès i ara cobren perfectament. Aquesta és la prova, aquesta és l'enquesta que haurien de fer, que vostès van dur la fallida a aquesta comunitat autònoma i ara li estam donant una viabilitat.

En aquests moments s'està pagant un 40%..., en el temps, s'ha reduït un 40% el temps de pagament als proveïdors, o més, en segons quins casos.

Vostè ens parla d'un brindis al sol, Sr. Boned, brindis al sol. Jo li diré el brindis al sol més gros que ha tingut aquesta comunitat autònoma: aquest inici de legislatura, quan el Sr. Manera i la Sra. Joana Barceló van anunciar que tenien 150 milions d'euros d'un préstec que ningú no ha sabut on era, ni hi havia res escrit, ni hi havia res de res. 150 milions que eren totalment ficticis i que eren, efectivament, un brindis al sol.

Bé, i ara passem a qüestions pràctiques. Quan una persona, o en aquest cas una comunitat autònoma, deu 4.500 milions d'euros, i el Banc d'Espanya certifica que deu 4.500 milions d'euros, és perquè als bancs 4.500 milions d'euros. Però si a més a més aquesta comunitat autònoma deu 1.600 milions d'euros als proveïdors, evidentment no figura aumon. Cadascú ho sap, aquells empresaris que no cobren saben que els deuen aquells doblers; aquells empresaris que han de tancar perquè no els paguen, aquells sí que ho saben, que els deuen, i aquests 1.600 milions d'euros sabeu què hem fet des del Partit Popular?, convertir-los en deute financer, hem anat convertint poc a poc aquest deute comercial, que no figurava en el Banc d'Espanya, en deute financer que sí figura en el Banc d'Espanya. I, clar, ve el Sr. Boned i diu "no, no, és que vostès han augmentat el deute financer en 1.600 milions d'euros". No, no, és que hem posat en els bancs, hem convertit deute comercial en deute financer. És una cosa molt senzilla. Comprenc que a vostè li interessi dir allò altre, però la realitat és aquesta.

Però és que, a més a més, si un any tenim dèficit vol dir increment de deute. Per tant, lògicament, el deute no disminuirà mentre tinguem dèficit. I el que no pot ser és criticar que ha augmentat el deute i a la vegada voler augmentar el dèficit.

(*Remor de veus*)

Vostès s'haurien d'aclarir. Volen disminuir el deute però volen també augmentar el dèficit. Com quedam?, com quedam?, perquè una cosa és incoherent amb l'altra. Si augmentam dèficit augmentam deute, i si disminuïm el dèficit podem i arribarem a reduir el deute. Però primer de tot hem de reduir el dèficit, hem de crear superàvit. Aquesta comunitat autònoma necessita crear superàvit per començar a reduir el deute. Mentre tinguem dèficit tindrem augment de deute. Açò són matemàtiques, açò és de sentit comú. Veig que a vegades el sentit comú és el menys comú dels sentits.

Parlava el Sr. Boned també de xifres manipulades. Bé, el que vostè ha de fer és telefonar a la Sra. Elena Salgado, que va ser la que ens va aprovar el Pla de viabilitat que, per cert, un pla de viabilitat que a vostès per quatre vegades se'ls va denegar, no se'ls va aprovar aquell pla de viabilitat. La Sra. Elena Salgado, si les xifres són manipulades, parli amb ella, parli amb ella perquè ella ho va certificar, que les xifres eren correcte. En aquell pla de viabilitat hi havia totes les xifres.

Jo crec que..., bé, hauríem de... Ja dic, jo crec que, el Sr. Abril, "és com una màquina de fer deute". Una màquina de fer deute no, una màquina de convertir deute comercial en deute financer, que és realment el que interessa a les empreses i als (...) autònoms, a les associacions de discapacitats, que abans no cobraven i que ara sí cobren. Evidentment que augmenta el deute bancari, però el deute el teníem igual, el deute hi era igual. El deute va augmentant en funció de l'augment del dèficit.

Per tant és importantíssim, i veig que açò encara no els ha calat dins el cap, que hem de reduir el dèficit, és importantíssim reduir el dèficit, que no és una cosa que puguem..., no, és que hem de reduir el dèficit. La reducció del dèficit és fonamental per créixer econòmicament, per poder pagar als proveïdors, per poder pagar a 30 dies. Em sap greu que avui el Partit Socialista i el Grup MÉS es neguin a pagar als proveïdors a 30 dies, em sembla absurd que dos partits, dos partits que han estat els culpables del tancament de milers d'empreses, o de centenars d'empreses, ho deixarem així, perquè no pagaven als proveïdors, en aquests moments siguin incapaços d'aprovar encara que sigui el primer punt, només, aprovar una proposta que demana i que exigeix al Govern d'aquesta comunitat autònoma que pagui a 30 dies. Em sembla absurd que avui aquests partits, per qüestions purament polítiques, per qüestions purament sectàries, no vulguin aprovar ni tan sols aquest primer punt.

Per tant, i per acabar, jo crec que avui s'aprovarà una proposició no de llei importantíssima, perquè és el compromís, és la certificació que el Partit Popular, que el govern del Partit Popular d'aquesta comunitat autònoma, està totalment decidit a reduir els terminis de pagament als proveïdors i a intentar aconseguir que siguin els pagaments a 30 dies. Jo crec que és un compromís ferm, públic i notori, que constarà en acta i que crec que és un compromís seriós que aquesta comunitat autònoma està a favor dels petits autònoms, dels petits empresaris, d'aquelles persones que fins ara havien passat una penada per poder subsistir i que ara a poc a poc veuen una seguretat que cobraran les seves feines.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Camps. I acabat el debat passam a votar la proposició... Sí, Sr. Boned?

EL SR. BONED I ROIG:

Sí, li voldria demanar que, a pesar que el Sr. Camps sempre parla de més abans d'hora, demanaria votació separada del punt 1, per favor.

EL SR. PRESIDENT:

Votació separada del punt 1. D'acord.

Sí, hi està d'acord, Sr. Camps, que es pugui votar de manera separada? Sí.

Idò passam primer a la votació separada del punt 1.

Vots a favor?

Vots en contra? No n'hi ha.

Abstencions, no n'hi ha.

Per unanimitat.

I passam a votar la resta de la proposició.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Són 8 vots a favor i 5 abstencions.

En conseqüència, queda aprovada la Proposició no de llei RGE núm. 8428/13, relativa a avantprojecte de llei orgànica de control del deute comercial en el sector públic.

I una vegada esgotat l'ordre del dia i no havent-hi més assumptes a tractar, s'aixeca la sessió i bona setmana a tots, bones tardes.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS